

KENNEDY

»Jag älskar att komma ut på havet och fiska «

TEXT MAGNUS HAGSTRÖM • FOTO HASSE FRIDÉN

Snart är sista frisparken lagd.
Efter 24 säsonger med elitfotboll väntar ett annat liv.
Kennedy tog med Matchprogrammet
till sommarstället på Ingarö.

★ I medlemstidningen **Bajen Fanzine** nr 32, utgiven 1999, finns en intervju med den då 18-årige Kennedy Bakircioglu. Texten har rubriken "Idolporträtt" och bygger på att skribenten samlat på sig frågor från dåtidens idoltidningar som Frida och Okej. Det blir rätt skruvat, men kul; fotbollsidolen får svara på frågor som "Vad har du för tips till unga tjejer som vill ta sig in i musikbranschen?" och "Vad gillar du Madonnas långa lockiga honungshår?".

Fanzinets utsände påstår inledningsvis att han är spänd och nervös inför mötet och att det är därför han samlat på sig idolfrågor. Det hela är naturligtvis ett stilistiskt grepp för att få en rolig vinkel, men samtidigt är upplägget inte helt fejkat. Jag vet det, därför att den som gjorde intervjun var undertecknad – och jag var verkligen nervös när jag skulle träffa mina idoler i Hammarby.

Den gången inleddes intervjun med ingressen "M Hagström, 37, möter sin idol Kennedy, 18". När jag nu träffar Kennedy inför matchprogrammet mot Häcken är det han som är 37 år. Hur gammal jag själv är får ni själva räkna ut men man kan ju i alla fall konstatera att mycket hänt sedan sist. Kennedy har gått från att vara

ett stort löfte till att bli en av Hammarbys största ikoner genom tiderna. Över 300 matcher i klubben, målgörare när vi bärgade det hittills enda SM-guldet, återkomst till laget efter en bra utlandskarriär när vi var i Superettan, uppflyttning till Allsvenskan efter fem tunga år, den siste målskytten på gamla Söderstadion och flera andra klassiska mål.

Uppräkningen för att åskådliggöra Kennedys insatser i Hammarby sen 1999 skulle kunna bli hur lång som helst. Men något som är sig likt är att jag är nervös inför mötet med Kennedy. Frågeställningen från Bajen Fanzine nr 32 gäller fortfarande: "vad talar man om med idoler?". Tänk om det uppstår pinsamma tystnader!". Som backup tar jag med mig den gamla fanzinetexten och en längre intervju som matchprogrammets tidigare medarbetare Erik Dahlberg gjorde i gratistidningen Södermalmsnyttis Bajenbilaga 2002. I den framkommer att Kennedy gillar att fiska, så vi bestämmer att intervjun ska göras samtidigt som Kennedy lär ut hur man fiskar med kastspö.

Du fick frågan i den där intervjun från 2002 om "din okända sida" och tog då upp sportfisket.

– Ja, jag brukade åka ut i Skanssundet med en

kompis som kallades Fimpen. Vi fick gädda, abborre och gös. Och när jag träffade Caroline tog hennes pappa med mig på fisketur halvfem på morgonen. Jag älskar att fiska och att komma ut med båt, men det var mycket mer förut innan barnen.

Men någon fiskehistoria kanske du har?

– Jo, en gång hade jag en abborre på kroken när en stor gädda tydligen fick syn på den och högg. Gäddan bet sig kvar och följde med upp, så den gången fick jag två fiskar på ett napp.

Vi har åkt ut till Ingarö där Kennedy skaffat ett sommarhus, inte så långt från en båtbygga och liten strand. Det var till Ingarö flickvännen Caroline tog honom när de var ett ungt par och nu ser de fram emot att renovera sitt hus och kunna vistas mer i Stockholms skärgård tillsammans med barnen, Leo som är sex år och Angelina som är fyra.

När vi möttes 99 fick du en fråga om hur man träffar drömtjejen. Då sa du att en pub kunde vara ett bra ställe.

– Sa jag pub? Det skulle jag aldrig säga i dag, absolut inte, det var fel svarat. Alltså, det är inget fel att träffas på en pub eller nattklubb, men det är inte vad jag tycker är bästa sättet. Jag tror mer på att träffas via gemensamma bekanta, typ att det är en kompis till kompisar.

Hur träffade du din drömtjej?

– Jag var på en restaurang i Tumba som min kompis ägde. Där träffade jag en man som sa "du måste träffa min dotter", och helt plötsligt dök hon upp. Vi bestämde dejt på samma ställe, och efter restaurangbesöket drog vi till stan och gick på bio.

De har hållit ihop sen dess och för Caroline har det inneburit ett liv som kretsat mycket kring sin mans fotbollskarriär. Men snart är det hennes och familjens tur.

– Jag blir 38 år under min sista säsong. Det

betyder att jag spelat längre än de flesta elitfotbollsspelare. Det känns konstigt att sluta förstås men nu vill jag ge tid åt det som jag inte haft tid med. Barnen och Caroline. Leo spelar fotboll med Hammarbys pojkar födda 2011, jag skulle aldrig tvinga på honom fotbollen men han älskar verkligen sporten och nu vill jag följa honom.

Ja, alla undrar förstås vad du ska göra efter fotbollen. I boken du skrev tillsammans med Benny Haag nämner du talangutveckling som ett tänkbart spår.

– Grejen är att jag alltid gillat att jobba med ungdomar men samtidigt vet jag att man måste gå in helhjärtat om man ska göra något sådant och just nu finns annat i tankarna. Vi ska ju ha vårt tredje barn också. Jag har ett projekt på gång tillsammans med Hammarby men vill inte säga vad det är just nu.

En sak som blir väldigt an-

norlunda för den som lämnar elitidrotten är att man är van att träna eller tävla i stort varje dag. Hur tänker du kring det?

– Jag tänker softa. Självklart måste man tänka på hälsan också, men det blir rätt lugnt. Förmodligen kommer kastspöet att plockas fram ibland.

Samtidigt som vi snackar lär Kennedy ut hur man lossar spärren på rullen, håller fast linan med ett finger och släpper ut vid rätt ögonblick för att draget ska nå så långt som möjligt. Det är klart att jag har provat sportfiske någon gång tidigare, men det var länge sen och då hette rullarna Abumatic och linan trasslade, termosens gick sönder och dyraste wobblern blev kvar någonstans på sjöbotten. 40 år senare går det bättre.

– Jag gillar trolling också, säger Kennedy.

Eeh... vad är det nu igen?

– Det är inte alla som tycker det är kul men jag gillar det. Då sitter man i en båt som rör sig framåt och släpper ut draget. Sen väntar man på napp. Avkopplande.

Inför intervjun talade jag med min svärfar som var lärare i Ronnaskolan och hade Kennedy i klassen. Han upplevde honom som en trevlig elev, men också en som inte var riktigt engagerad i skolarbetet. Den unge Bakircioglu prioriterade fotbollen, vilket förmodligen var det rätta valet även om världen därmed kanske gick miste om en lysande fastighetsmäklare.

– Det han säger kan stämma. Jag tyckte om matematik, historia och engelska men hade min målbild klar. När jag skrev på för Hammarby som 17-åring blev det för mycket med skolan också. Jag var helt slut på lektionerna. Lärarna såg att jag kämpade men vi kom fram till att det var bättre att jag slutade, och min mamma och pappa stöttade också det beslutet. Jag var ny i Bajen och gav 200 procent på träningarna. Det var viktigt att få en bra start i klubben, det nästan sprängde i bröstet på mig i iveren att få spela. Där är du lik en annan Hammarbyikon. Kenta Ohlsson har berättat att han tidigt kom upp i laget, och att det innebar att han började umgås med vuxna snarare än med vänner i sin egen ålder.

– Ja, jag har tappat mycket vänskap som jag hade innan jag satsade på fotbollen. Farsan var hård på disciplin och fokus, så när kompisarna

gick ut och roade sig på fredagen stannade jag hemma och förberedde mig för match eller träning. Jag saknar inte festandet, men jag saknar kompisgänget. Samtidigt känner jag tacksamhet mot pappa och är glad att jag skötte mig.

Tidigare i karriären har du nämnt att du skulle vilja avrunda med att spela i moderklubben Assyriska?

– Jag känner mycket för Assyriska men för att gå dit måste det vara en helhjärtad satsning från min sida. Jag är en sån som vill göra ett bra jobb, men jag har inte motivationen till att spela i Division 1 eller 2. Det räckte att gå till Bajen och Superettan efter att ha spelat i La Liga.

Redan innan säsong var det bestämt att årets sista matchprogram skulle bli en Kennedyspecial men ju längre året gick desto större blev risken att hyllandet skulle få en avslagen touch. En avslutningssäsong nästan helt utan spel, knappt ens några inhopp? Skulle sista matchen bli en sån där formell historia där en av våra största hjältar pliktskyldigt avtackades med blommor och artiga applåder? Jag pratade med Kennedy i telefon, och det var en märkbart nedstämd ikon som bestämde träff för intervju. Vi talade lite tvunget ett slag. "Jag är inte van att inte få

»3–1 mot Gnaget 2003, när Råsundaspöket blåstes bort, den matchen glömmmer jag aldrig«

spela och jag känner att jag kan bidra”.

Så fick vi då uppleva den där magiska frisparken mot IFK Göteborg och allt är plötsligt annorlunda. Kennedy är glad, jag är glad, alla i Hammarby är glada. Ja, hela världen gläds med Kennedy när de får se filmklippet där han springande fångar en inkastad öl och tar en klunk under målfirandet. Och det blir så mycket lättare att tala om karriären när vi träffas. Det är inte en föredetting jag möter på Ingaröbryggan utan en spelare som fortfarande levererar högklassig fotboll, en som är med och vinner matcher åt sitt lag. När vi talar höjdpunkter handlar det inte om en grånad åldermans nostalgiska tillbakablickar mot en förlorad värld. Snarare om att sätta in den långa raden av minnesvärda händelser i ett sammanhang som fortfarande pågår. Göteborgsmatchen är så pass färsk, men det är givet att den finns med där. Vi talar om andra höjdpunkter och Kennedy nämner återkomståret 2012 och hörnan han satte

direkt i mål mot Brage, att det var samma dag som sonen Leo föddes. Sen börjar han tala om en match från de första Hammarbyåren:

– Kommer du ihåg matchen mot AIK 2003? Vi hade Dede Anderson i laget och hade inte vunnit över Gnaget på flera år. Nu körde vi över dem, ledde med 3–0 och blåste bort Råsundaspöket. Den matchen glömmmer jag aldrig!

Så talar en Hammarbyikon.

I intervjun från 2002 fick du frågan vad du tror att du gör om tio år. Då svarade du ”spelar fotboll, kanske bor i ett fint hus i Spanien, har tjänat en del pengar”. Allt det där blev ju sant. Om jag upprepar frågan nu, vad blir ditt svar då?

– Om tio år från i dag? Då hänger jag här på landet men jag vill också ha hittat något utomlands, i värmen. Pengarna som jag tjänat har jag investerat i bra saker som inte tappar i värde. Tror du förresten att något bryggeri skulle kunna vara intresserat av att skapa en Kennedy-öl? Kennedys bira låter väl rätt bra, va? ■

